

Komentář k evangelium: Slavnost Seslání Ducha svatého

Evangelium a komentář k neděli Seslání Ducha svatého. Ježíš nečeká, až se jeho učedníci promění v odvážné muže, aby je mohl poslat, posílá je právě tehdy, když jsou unavení, protože jejich pokoj a síla nepocházejí z jejich lidských vlastností nebo z příznivých okolností. Pocházejí z Ducha svatého, kterého právě v té chvíli přijímají.

19.05.2024

Evangelium (Jan 20,19-23)

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Komentář

Nastaly Letnice: svátek Ducha svatého par excellence. Třetí osoba Nejsvětější Trojice, božská osoba,

která tiše a nenápadně dovršuje své dílo posvěcení, dnes vychází se vší silou své moci, aby nám připomněla, že je to On, kdo tvoří církev.

Scéna, kterou nám předkládá evangelium svatého Jana, nepřestává být paradoxní. Nacházíme se v podvečer neděle Zmrtvýchvstání Páně. Z vyprávění čtyř evangelistů víme, že ten den byl hektický: příchody a odchody od hrobu, ujišťování lidí, že viděli Pána, ti dva z Emauz, kteří šli zklamaní a vrátili se jásající, pláč, objetí, údiv a především radost, velká radost. Svědci – Magdaléna, Petr, Kleofáš – sotva stačí na to, aby ti největší skeptici začali pochybovat o své nevěře.

A přesto se tito lidé nyní choulí ve svých domovech ve strachu.

Lidské dějiny se navždy změnily: Kristus vstal z mrtvých. Přestože se v apoštolech odehrávala tato změna, stále v nich zůstávaly zbytky onoho

strachu, který je vedl k tomu, že ho na Kalvárii opustili, také ze strachu, že dojdou stejného konce.

A tak zatímco se všechny tyto pocity v těchto zamilovaných srdcích bouřily, objevil se uprostřed nich Ježíš.

Pro náš křesťanský život je velmi důležité, abychom pozorně sledovali gesta, která Pán činí. Zejména tato scéna je klíčová pro pochopení toho, jak Bůh reaguje na naše obavy, které jsou často překážkou bránící nám odpovědět na jeho milost.

Ježíš činí čtyři věci: dává jim pokoj, zve je k rozjímání o svých ranách, svěruje jim poslání a spolu s tím i možnost odpouštět hříchy.

Je opravdu krásné vidět, jak Pán reaguje na jejich strach: povoláním. Boží volání, které s sebou nese význam poslání, je samo o sobě odpovědí na slabost a zbabělost.

Ježíš nečeká, až se z učedníků stanou odvážní muži, aby je mohl vyslat. Posílá je právě tehdy, když jsou unavení, protože jejich pokoj a síla nepocházejí z jejich lidských vlastností nebo příznivých okolností. Pocházejí z Ducha svatého, kterého právě v té chvíli přijímají.

Církev byla stvořena, je stvořena a vždy bude stvořena působením Přímluvce. Naším úkolem není nic jiného než nechat se jím vést, a proto ani zábrany, ani ješitnost nemají žádnou cenu.

Od této chvíle nebude život apoštolů ničím jiným než všude hlásat, že Ježíš je Pán. Ale jak říká svatý Pavel ve druhém čtení, abychom to mohli tvrdit, potřebujeme Ducha svatého (1 Kor 12,3). Bez pomoci třetí osoby Nejsvětější Trojice nemůžeme v duchovním životě udělat ani krok, ani ten nejmenší. Proto v sekvenci předcházející hlásání evangelia při

dnešní mši svaté říkáme: Bez tvé síly není v člověku nic.

Dnešní slavnost je skvělou příležitostí prosit ve víře o obnovu našeho duchovního života a přimlouvat se za křesťany na celém světě. Jan XXIII. při svolávání II. vatikánského koncilu žádal o modlitby za to, co nazval "novými Letnicemi" v církvi. Tento výraz, nové Letnice, by nám mohl posloužit jako aspirace, která charakterizuje náš vztah k Duchu svatému.

Proto se můžeme obrátit k Marii, nepostradatelné protagonistce toho, co dnes slavíme, a učit se od ní odpovídat na každý pohyb, který k nám přichází od Ducha svatého. Také Panna byla zneklidněna přítomností a zvěstováním anděla (srov. Lk 1,29). Její reakci však neurčoval strach, který pociťovala, ale jistota, že je to Bůh, kdo ji volá.

Takto jedná církev, takto jednali
svatí, takto Duch svatý očekává, že
budeme žít i my. Sami nemůžeme,
ale s Ním ano.

Luis Miguel Bravo Álvarez

Luis Miguel Bravo Álvarez //
Rene Bohmer - Unsplash

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-slavnost-seslani-
ducha-svateho/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-slavnost-seslani-ducha-svateho/) (20.02.2026)